

meddelelse til den primære håndpantsetter, kan den eksisterende ordning på sin vis bestå uændret. Udvalget finder dog, at tinglysning fremover som udgangspunkt bør være sikringsakten ved overdragelse af panterrettigheder, og en konsekvent gennemførelse heraf medfører, at tinglysning også bør være den relevante sikringsakt ved sekundær underpantsettning af ejerpantebreve.

Efter gældende ret har en meddelelse om håndpantsettning i sin egenskab af sikringsakt samtidig haft den funktion, at den sikrer mod den primære håndpanthavers udvidelse i god tro af et gældsforhold sikret ved ejerpantebrevet. Udvalget finder, at en primær panthaver med tinglyst underpant i et ejerpantebrev i god tro med sikkerhed i ejerpantebrevet og med prioritet forud for senere tinglyste panterrettigheder i eller inden for rammen af ejerpantebrevet og retsforfølgning skal kunne udvide det sikrede gældsforhold indtil det tidspunkt, hvor meddelelse om de efterstående rettigheder er kommet frem til panthaveren.

På den baggrund foreslår udvalget, at en panthaver med tinglyst underpant i et ejerpantebrev i god tro med sikkerhed i ejerpantebrevet og med prioritet forud for senere tinglyste panterrettigheder i ejerpantebrevet eller inden for rammen af ejerpantebrevet og retsforfølgning kan udvide det sikrede gældsforhold indtil det tidspunkt, hvor meddelelse om de efterstående rettigheder er kommet frem til panthaveren.

Der henvises til betænkningen side 187-189.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Justitsministeriet er således enig med udvalget i, at muligheden for at udstede ejerpantebreve bør bevares, idet ejerpantebrevet er et meget udbredt og indarbejdet pantsætningsinstrument som følge af de særligt fleksible egenskaber, der knytter sig til det. Det gælder eksempelvis muligheden for at sikre flere skyldforhold ved samme pantebrev og muligheden for umiddelbart at genanvende ejerpantebreve, når det sikrede skyldforhold er indfriet. Hertil kommer, at en ordning med digitale ejerpantebreve som anført af udvalget umiddelbart lader sig videreføre i et digitalt tinglysningssystem uden nævneværdige vanskeligheder. Med videreførelsen sikres det således samtidig, at der også fremover vil være forskellige pantsætningsinstrumenter at vælge imellem, når der oprettes et skyldforhold.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, 46, 54 og 73 (forslag til tinglysningslovens §§ 1 a, 42 d, 42 j og 47), samt bemærkningerne hertil.

4.5.3. Overgangsregler, herunder spørgsmål om konvertering af eksisterende fysiske pantebreve mv.

I forbindelse med forslaget om, at pantebreve fremover skal være digitale, for at de kan tinglyses, opstår der spørgsmål om, hvorledes man skal forholde sig med de hidtil tinglyste fysiske pantebreve. Udvalget har ved overvejelserne af spørgsmålet på den ene side lagt vægt på, at tinglysningsregistre bør give et retvisende billede af forholdene omkring et pantebrev. På den anden side har udvalget lagt vægt på, at der bør tages behørigt hensyn til, at personer, der efter gældende ret har et sikret pant, ikke mister denne ret.

Udvalget foreslår på den baggrund en overgangsordning, hvorefter alle papirbaserede pantebreve ved lovens ikrafttræden forbliver gyldige og bevarer deres retsvirkninger. Det betyder bl.a., at eksisterende papirbaserede pantebreve fortsat vil kunne danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse efter retsplejelovens regler herom. Udvalget finder imidlertid, at der af hensyn til håndteringen af dokumenterne i det digitale tinglysningssystem er behov for, at de papirbaserede pantebreve konverteres til digitale pantebreve, hvis der skal foretages dispositioner vedrørende dokumenterne, der kræver tinglysning.

Fra lovens ikrafttræden vil sikringsakten også ved stiftelse af rettigheder over et eksisterende pantebrev, herunder særligt ved overdragelse af pantebrevet, være tinglysning. Med henblik på, at denne tinglysning kan ske i det digitale tinglysningssystem, foreslår udvalget, at papirbaserede pantebreve skal konverteres til digitale pantebreve, når der skal tinglyses rettigheder over eller ændringer i et sådant pantebrev efter lovens ikrafttræden. Endvidere foreslås det, at papirbaserede pantebreve i øvrigt til enhver tid skal kunne konverteres til digitale pantebreve.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at pantekreditor vil bevare beskyttelsen i henhold til et traditionelt pantebrev i hele lånets løbetid, hvis ikke der skal foretages ændringer mv. i pantebrevet, og kreditor i øvrigt ikke vælger at konvertere pantebrevet.

Da ejerpantebreve ikke har en løbetid og derfor kan bestå uden nogen tidsbegrænsning, finder udvalget det nødvendigt, at der indføres særlige regler om ejerpantebreve, for at tingbøgerne på sigt skal kunne give et retvisende billede af rettighedsforholdene vedrørende ejerpantebreve.

Udvalget foreslår på den baggrund, at det bestemmes, at rettigheder i tinglyste ejerpantebreve, som inden lovens ikrafttræden har opnået beskyttelse, senest 5 år efter lovens ikrafttræden skal være tinglyst for at bevare denne beskyttelse. I øvrigt foreslår udvalget, at der som ved de øvrige pantebreve skal ske konverte-